

Określenie stanu cywilnego w dokumentach włoskich i polskich

Znaczenie w świetle prawa włoskiego

Zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. e) włoskiego D.P.R. 445/2000, wśród kategorii dotyczących stanu cywilnego wymienione są wprost:

- kawaler/panna;
- żonaty/zamężna;
- wdowiec/wdowa;
- osoba w stanie wolnym (*stato libero*).

Dla prawidłowego określenia stanu cywilnego istotne jest rozróżnienie pomiędzy pojęciami „*stato libero*” oraz „*celibe/nubile*”.

Określenie „*stato libero*” (stan wolny) ma charakter szerszy i samo w sobie nie pozwala jednoznacznie ustalić, czy dana osoba nigdy wcześniej nie zawarła małżeństwa. Natomiast określenia „*celibe*” i „*nubile*” oznaczają w znaczeniu technicznym odpowiednio mężczyznę lub kobietę, którzy nigdy nie zawarli małżeństwa.

Jeżeli zatem w ramach danej procedury konieczne jest ustalenie czy osoba nigdy nie pozostawała w związku małżeńskim, określenie „*celibe/nubile*” jest bardziej precyzyjne niż ogólne określenie „*stato libero*”.

Znaczenie w świetle prawa polskiego

W odniesieniu do prawa polskiego istotne jest, aby przedstawiony dokument był dokumentem urzędowym, z którego w sposób jednoznaczny wynika stan cywilny danej osoby.

Zgodnie z art. 29 ust. 2 ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego (PRASC) wyróżnia się następujące stany cywilne:

- panna/kawaler;
- zamężna/żonaty;
- rozwiedziona/rozwiedziony;
- wdowa/wdowiec.

Polskie przepisy nie przewidują „stanu wolnego” jako odrębnego stanu cywilnego.

W konsekwencji, jeżeli dokument ma służyć do ustalenia stanu cywilnego na potrzeby procedury podlegającej prawu polskiemu, dokument zawierający wyłącznie określenie „stan

cywilny: wolny/wolna” nie wskazuje w sposób wystarczająco precyzyjny jednego ze stanów cywilnych przewidzianych przez polskie przepisy.

W takich przypadkach konieczne jest, aby z dokumentu urzędowego wynikał konkretny i jednoznaczny stan cywilny, w szczególności, jeżeli celem procedury jest potwierdzenie, że dana osoba nigdy nie zawarła małżeństwa.